

Niels

Se [konfirmationsbilledet](#) som Niels er på sammen med Inge og Jørgen.

Et billede af Niels i hans yngre dage.

Niels kører græs ind i 1951.

Niels viste hurtigt lyst til landbruget og det lå vist hurtigt i kortene, at det nok blev ham, der skulle overtage Bjerringgaard. Efter at han havde gået i skole i [Elsborg](#) og efter sin

konfirmation fortsatte han på Bjerringgaard. Senere var han ude at "tjene" et sted ikke så langt væk. Han var også soldat, samtidigt med mig. Omkring 1956-57 var han på landbrugsskole i Tune ved Roskilde sammen med Hans Rickard (Sørensen) . Inge og jeg, der dengang var studerende i København, besøgte dem en søndag og spiste med, det skulle gå hurtigt. Efter landbrugsskolen fortsatte han som fodermester på en gård ved Næstved, inden han vendte tilbage til Bjerringgaard. Da min far blev ældre, gled mere og mere af gårdens drift over på Niels, og han overtog gården først i 70'erne, men min far blev boende til sin død, hvad han uden tvivl har været taknemmelig for. Per og Lars begyndte tidligt at komme på Bjerringgaard og gik ude og hjalp til, senere i store dele af deres sommerferie. Det skete inden min fars død, men også senere, især for Pers vedkommende. Så Per og Lars har haft mange gode timer på Bjerringgaard.

Efter at min far var død i 1974, flyttede Grethe ind på Bjerringgaard til Niels midt i 70'erne, og hun har boet der siden. Grethe har af første ægteskab børnene Peter og Lisbeth.

Billedet af Grethe og Niels er taget ved Lars's konfirmation i 1976

Niels fotograferet ved Pers 30 års fødselsdag i 1989. Niels har altid virket med et lyst sind. Måske er der mere 'Madsen' (moderens side) end 'Hansen' i ham. Som yngre gik han i en lang periode meget op i håndbold og var en overgang formand for idrætsforeningen.

Billedet her af Ole, Kate og Grethe er også taget ved Pers 30 års fødselsdag i 1989.

Mindeord

Hans Rosgaard, Østerled 12, 1. th, Rødkærsgade har skrevet disse mindeord om Niels Hansen, Bjerringgaard, Elsborg:

Den 7. Maj, 2012 døde fhv. landmand Niels Hansen, Bjerringgaard, og jeg vil gerne hermed udtrykke mine tanker og oplevelser sammen med Niels, som jeg har kendt lige siden min ungdom i Elsborg, hvor jeg som 8-årig i 1957 første gang mødte ham på håndboldbanen i Elsborg, hvor han i mange år var førsteholdsspiller og samtidig bestyrelsesmedlem af Elsborg Gymnastikforening. Takket være ham kom jeg til at spille håndbold, da jeg var en stor beundrer af håndboldherrene fra Elsborg, som kunne banke alle hold og ikke mindst med Niels som ankermand.

Senere spillede vi håndbold i Højbjerg/Elsborg Sportsklub, hvor Niels igen var midtpunktet, ikke mindst for os unge. Blandt andet husker jeg, at det altid var Niels, der kørte os, og vi kom langt omkring, såsom til Holstebro. Som ynglingspiller og seniorspiller kom jeg til at træne med de stærke håndboldherrer, og min respekt for Niels steg yderligere, for han var en altid kæmpende spiller, og ikke mindst i 3. halvleg lærte jeg hans vindende væsen at kende.

I HES var Niels formand i nogle år, og da vi i 1970 blev lagt sammen med andre af egnens foreninger i Rødkærsgade

Niels var den samlede person, og hans evner som holdleder (hovedformand) kom virkelig på prøve, men han bestod med glans og overlod en velfungerende forening til sin efterfølger. Niels var hovedformand i årene 1970-1975.

Da jeg også selv var med i en af RIF-udvalgene lærte jeg ham nu også at kende udenfor håndboldbanen, og jeg fandt ud af, at han ligesom på håndboldbanen var manden i centrum, og jeg skylder ligesom mange andre Niels stor tak for, at jeg som han har haft mange store oplevelser gennem idrætten. Men jeg lærte også, hvordan man leder en stor forening som RIF. Ikke mindst husker jeg mange gode timer, hvor vi efter møderne virkelig lærte hinanden at kende og knyttede mange venskaber, som består endnu. Jeg ved, at foreningsarbejdet betød rigtig meget for Niels, og at han har haft stor indflydelse på, at RIF fik en god opstart, der stadigvæk kendetegner klubben.

Når jeg nu har nævnt alt det, som Niels har betydet for idrætslivet her på egnen, så glemmer jeg næsten helt, at han da også var landmand og havde meget at passe på Bjerringgård. Her i mine tanker bliver jeg endnu mere imponeret af, at han kunne få tid til at være så meget med i sporten og foreningslivet. Det siger endnu mere om Niels og hans ihærdige indsats på alle områ-

bygget Rødkærsbrohallen, og livet i og omkring Rødkærsbro.
hans formandsperiode var en Æret været Niels Hansens
tid, hvor vi fra de forskellige minde
foreninger skulle lære at kende
hinanden og arbejde sammen.

Hans Rosgaard

Min elskede mand
vores kære Niels og bedstefar
Niels Hansen
* 12. maj 1933
er stille sovet ind
Bjerringgaard, den 7. maj 2012
Grethe
Peter og Helga
Lisbeth og Gert
Louise, Mads og Nina
Nikolaj, Tina og Mette
Bisættelsen har fundet sted